

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. สรุป

1.1 สมุนไพรในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซับลังกาตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติมีทั้งหมด 48 ตัวอย่างแบ่งออกเป็นกลุ่มรักษาอาการลดไข้ โรคเกี่ยวกับท้อง รักษามะเร็ง และเป็นยาบำรุง มีลักษณะเป็นไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม ไม้เถา และไม้ล้มลุก

1.2 จากการตรวจลายพิมพ์ดีเอ็นเอของสมุนไพร 48 ตัวอย่างจากป่าจำปาสีรินทรด้วยเทคนิคเอเอฟแอลพี โดยใช้ไพรเมอร์ จำนวน 11 คู่ คือ M-CAC / E-AAC, M-CTT / E-AGC, M-CAA / E-AAC, M-CTC / E-ACC M-CAC / E-AGG, M-CTT / E-ACA, M-CAT / E-AAC. M-CTC / E-AAC, M-CAC / E-ACG, M-CTT / E-AGG และ M-CTC / E-AGG ให้แถบดีเอ็นเอ 41 แถบต่อคู่ไพรเมอร์ เปอร์เซ็นต์ฟอติมอร์ฟิซิมเฉลี่ย 98.53 เปอร์เซ็นต์

1.3 phylogenetic tree ของพืชสมุนไพรจากลายพิมพ์ดีเอ็นเอโดยเทคนิคเอเอฟแอลพี ที่สร้างด้วยโปรแกรม NTSYS pc version 2.0e สามารถจำแนกย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คือ แดงแดง คนทา ย่านาง นางแย้ม ดินนกก มะเขือพวง กำแพง 7 ชั้น พญาไฟ ม้าแม่กล้า ชะเป้งซึ่ง เป็นพืชสมุนไพรที่จัดอยู่ในกลุ่มที่มีสรรพคุณ ขับลม แก้ไข้ แก้อ่อนใน กระหายน้ำ และเป็นยาบำรุงกำลัง ในขณะที่พืชสมุนไพรในกลุ่มที่ 2 จะเป็นกลุ่มที่รักษาอาการลดไข้ โรคเกี่ยวกับท้อง รักษา มะเร็ง และ เป็นยาบำรุงได้แก่ เฝื่อนปีกนก มะปรางป่า พักข้าว มะฝ่อ มวกขาว ดาว กำแพงเจ็ดชั้น กระจับจั่น เข็มป่า ว่านตะขาบ หนุ่ยไฟป่า มะตุ๊ก หางไรแดง ว่านขันหมาก กระเบียน กระดังใบ ยางนา ปฐู พระเจ้า 5 พระองค์ กระเบา ข่อยหนาม ตะเคียนทอง ราชพฤกษ์ อโศกน้ำ หนุ่ยน้ำคับไฟ คนทา ชิงชี เถาวัลย์น้ำ หูกวางป่า ชะพลู ดีหมี และจาก phylogenetic tree ที่ได้จากการศึกษามีการจัดเป็นกลุ่มย่อยถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างระหว่างกลุ่มกันมาก แต่ก็ยังสามารถจัดเป็นกลุ่มย่อยได้โดยเฉพาะกลุ่มรักษาเกี่ยวกับมะเร็งได้แก่ สะพุง มะกา บอระเพ็ดพุงช้าง พญารากเดียว ชิงช้าชาติ ขันทองพยับบาท และ มะตุ๊ก และจาก phylogenetic tree ที่ได้จากการศึกษามีการจัดเป็นกลุ่มย่อยได้โดยเฉพาะกลุ่มรักษาเกี่ยวกับมะเร็งได้แก่ ว่าน ขันหมาก กระเบียน พระเจ้า 5 พระองค์ และกระเบา

2. ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูล Phylogenetic tree ของพืชสมุนไพร ที่วิเคราะห์ด้วยโปรแกรม NTSYS pc version 2.0e สามารถจำแนกพืชสมุนไพรออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ และถึงแม้ว่าจะมีความแตกต่างภายในกลุ่มกันแต่ก็ยังสามารถจัดเป็นกลุ่มย่อยได้ โดยเฉพาะกลุ่มรักษาเกี่ยวกับมะเร็ง ลดอาการไข้ จึงน่าจะได้มีการส่งเสริมตัวอย่างสมุนไพรที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันไปศึกษาหาสารสำคัญทางเภสัชวิทยาของสมุนไพรในกลุ่มอาการต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้การศึกษาสมุนไพรเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็วขึ้น